

Vi badar i en ocean av propaganda - USAIDs fall visar på gigantiskt nätverk av oberoende media

USAIDs fall visar på gigantiskt nätverk av oberoende media - Vi badar i en ocean av propaganda

Den världsberömde journalisten Alan MacLeod på MintPress News skriver:

Trump-administrationens beslut att avbryta USAID:s finansiering har försatt hundratals så kallade oberoende medier i kris och därmed avslöjat ett världsomspännande nätverk av tusentals journalister som alla arbetar för att främja US-amerikanska intressen i sina hemländer.

"Glöm aldrig att dessa är betalda aktörer som läser manuskript

skapade för att manipulera din verklighetsuppfattning"

I slutet av januari började president Trump - med hjälp av chefen för Department of Government Efficiency, Elon Musk - genomföra omfattande förändringar av United States Agency for International Development (USAID) med utgångspunkten att organisationens främjande av liberala och progressiva ändamål var ett gigantiskt slöseri med pengar. Gruppens webbplats och Twitter-konto har försvunnit i samband med omfattande spekulationer om att den kommer att upphöra att existera eller införlivas i Marco Rubios utrikesdepartement.

Stoppet för biståndet sände omedelbart chockvågor över hela världen, inte minst i de internationella medierna, av vilka många, utan att deras läsare vet om det, är helt beroende av finansiering från Washington.

Totalt spenderar USAID över en kvarts miljard dollar årligen på att utbilda och finansiera ett stort, spretigt nätverk av mer än 6.200 reportrar på nästan 1.000 nyhetsbyråer eller journalistiska organisationer, allt under rubriken att främja "oberoende medier". När pengakranen oväntat stängs av får medier runt om i världen panik, vänder sig till sina läsare för donationer och avslöjar därmed sig själva som fronter för USA:s makt.

Media på dekis: Kassafloëdeskrisen slår hårt. Det land som kanske drabbats hårdast av denna plötsliga policyförändring är Ukraina. Oksana Romanyuk, chef för Ukrainas institut för massinformation, kritiserade beslutet och avslöjade att nästan 90 % av landets medier finansieras av USAID, inklusive många som inte har någon annan finansieringskälla.

Regeringsfientliga kubanska medier har hamnat i en liknande knipa. Miami-baserade CubaNet publicerade en ledare där man bad läsarna om pengar. "Vi står inför en oväntad utmaning: att viktiga bidrag som stöttat en del av vårt arbete har dragits in." skrev de; "Om du värdesätter vårt arbete och tror på att hålla sanningen vid liv ber vi om ditt stöd." Förra året fick CubaNet 500.000 dollar i USAID-finansiering för att engagera "unga kubaner på ön genom objektiv och o censurerad multimediajournalistik". Cyniker kan besöka webbplatsen och inte se mycket annat än antikommunistisk propaganda. Madridbaserade Diario de Cuba befinner sig också i en svår situation. Förra helgen konstaterade tidningens chef, Pablo Díaz Espí, att "stödet till oberoende journalistik från USA:s regering har dragits in, vilket gör vårt arbete svårare" innan han bad tittarna att prenumerera.

Sedan den kubanska revolutionen 1959 har USA spenderat enorma summor pengar på att finansiera medienätverk i ett försök att störta regeringen. Bara mellan 1985 och 2013 fick Radio och TV Martí över en halv miljard dollar i skattebetalarnas pengar.

"Medierna talar om för dig vem du ska älska, vem du ska hata, vem du ska vara rädd för, vem du ska lita på, vad du ska tänka och vad du inte ska tänka. Befria ditt sinne från mentalt slaveri."

Över hela världen har frysningen av finansieringen lett till att medierna löper omedelbar risk att stängas ned. Hit hör Burma och Independent Press Council Myanmar. Vidare Vitryssland där 60 procent av deras budgetar kommer från Washington. I Iran har USA-stödda medier redan tvingats avskeda anställda. Andra exempel är Georgien, Serbien, Moldavien och hela Latinamerika.

Också i Nicaragua är regeringsfientliga medier starkt beroende av bidrag från Washington. USA-stödda Nicaragua Investiga fördömde Trumps beslut som ett 'allvarligt slag' mot en media som 'till stor del är beroende av det ekonomiska och tekniska stöd som ges av organ som USAID'.

'Oberoende' medier, producerade av den amerikanska regeringen; Nedskärningarna i USAID har därför visat att USA medvetet har skapat en stor matris som omfattar tusentals journalister över hela världen, som alla producerar pro-amerikanskt innehåll.

I diskussionerna om nedskärningarna i USAID har företagsmedierna ändå insisterat på att beskriva dessa medier som 'oberoende'. Det kanske mest anmärkningsvärda är att även organisationer som Reportrar utan gränser (RSF) gjorde detsamma. Clayton Weimers, verkställande direktör för RSF i USA, kommenterade: "Ideella nyhetsredaktioner och medieorganisationer har redan tvingats upphöra med sin verksamhet och säga upp personal. Det mest sannolika scenariot är att de efter 90-dagarsstoppet kommer att försvinna för alltid."

Det finns redan ett allvarligt problem i den moderna debatten med termen 'oberoende medier', en fras som vanligen definieras som alla medier, oavsett hur stort imperium det är, som inte ägs eller finansieras av staten (som om det vore den enda form av beroende eller kontroll som medierna utsätts för). Men även med denna extremt låga ribba misslyckas alla dessa medier. Weimers varning understryker i själva verket det faktum att ingen av dem är oberoende på något meningsfullt sätt. De är i själva verket helt beroende av USAID för sin blotta existens.

Inte bara det. Vissa USAID-stödda journalister erkänner uppriktigt att deras finansiering dikterar deras produktion och vilka historier de täcker och inte täcker. Leila Bicakcic, VD för Center for Investigative Reporting (en USAID-stödd bosnisk organisation), erkände inför kameran att 'om du finansieras av den amerikanska regeringen finns det vissa ämnen som du helt enkelt inte skulle ta upp, eftersom den amerikanska regeringen har sina intressen som går före alla andra.'

Även om USAID specifikt riktar sig till utländska målgrupper kommer mycket av dess budskap tillbaka till Amerika, eftersom dessa utländska medier används som trovärdiga, oberoende och tillförlitliga källor som tidningar eller kabelnyhetsnätverk kan citera. På så sätt leder finansieringen av utländska medier till att även inhemska målgrupper översköls av proamerikanska budskap.

Medan pressen kanske beklagar bortfallet av USAID-stödda medier är det många statschefer som inte gör det. "Ta med dig dina pengar?", sade Colombias president Gustavo Petro, "de är som gift."

Nayib Bukele, president i El Salvador, delade ett sällsynt ögonblick av enighet med Petro. "De flesta regeringar vill inte att USAID-medel ska flöda in i deras länder eftersom de förstår var en stor del av dessa pengar faktiskt hamnar", skrev han och förklarade att: "Medan de marknadsförs som stöd till utveckling, demokrati och mänskliga rättigheter, slussas majoriteten av dessa medel till oppositionsgrupper, icke-statliga organisationer med politiska agendor och destabiliserande rörelser. I bästa fall når kanske 10% av pengarna verkliga projekt som hjälper människor i nöd (det finns sådana fall), men resten används för att underblåsa oliktankande, finansiera protester och underminera regeringar som vägrar att anpassa sig till den globalistiska agendan."

USAID påverkar globala medier och kommunikationsmedel på ett mycket mer djupgående sätt än att bara sponsra nyhetsbyråer. I mars förra året erhöles ett 97-sidigt USAID-dokument under Freedom of Information Act. Dokumentet avslöjade en omfattande operation för att censurera och undertrycka stora delar av internet, inklusive Twitch, Reddit, 4Chan, Facebook, Twitter, Discord och webbplatser för alternativa medier. Där, beklagade USAID, kunde användarna bygga upp gemenskaper för att skapa "populistisk expertis" och utveckla åsikter och synpunkter som utmanar den amerikanska regeringens officiella berättelser. USAID:s verkade vara särskilt bekymrad över "malinformation" - ett begrepp som man definierar som tal som är faktamässigt korrekt men "vilseledande" (dvs. besvärande sanningar som den amerikanska regeringen föredrar att allmänheten inte känner till). Den främsta av de metoder som USAID beskriver för att undertrycka oberoende medier är vad man kallar "advertiser outreach" - i själva verket hotar man annonsörer att klippa banden med mindre webbplatser för att strypa dem ekonomiskt.

I rapporten klargörs att det inte är Kina eller Ryssland som är det största bekymret, utan den inhemska befolkningen: "Diskussioner om desinformation och felaktig information kretsar ofta kring antaganden om att det är statliga aktörer som driver frågan. Problematisk information kommer dock oftare från nätverk av alternativa webbplatser och anonyma individer som har skapat sina egna "alternativa medier" på nätet."

USAID föreslår att allmänheten ska styras mot mainstream och deras företagskällor för information. De ska "psykologiskt vaccineras" mot obekväma fakta som utmanar USA:s makt genom att "prebunka" information innan människor ser den. Prebunking innefattar att "misskreditera varumärket, trovärdigheten och ryktet hos dem som gör falska anklagelser" - med andra ord en statligt riktad attack mot alternativa medier och kritiker av den amerikanska regeringen.

USAID är dock långt ifrån den enda statliga institution som försöker kontrollera globala berättelser. National Endowment for Democracy, NED, (enligt uppgift också i Musk och DOGE:s kikarsikte) sponsrar också medier runt om i världen.

Försvarsdepartementet Pentagon har under tiden en gigantisk hemlig armé på minst 60 000 personer vars jobb är att påverka den allmänna opinionen, majoriteten gör det från sina tangentbord. I ett avslöjande från Newsweek 2021 beskrevs verksamheten som "den största hemliga styrka som världen någonsin har känt till" och det varnades för att denna trollarmé sannolikt bröt mot nationell och internationell lag.

Twitter-filerna avslöjade ytterligare försvarsdepartementets dubiösa handlingar. Den visade hur försvarsdepartementet samarbetade med Twitter för att genomföra ett Washington-drivet påverkansprojekt i Mellanöstern, trots att appen hävdade att den arbetade för att stänga av utlandsstödda desinformationsoperationer. Och undersökningar från MintPress News har avslöjat hur de högsta echelonerna i de bästa sociala medieapparna, som Facebook, Twitter, Google, TikTok och Reddit, är fyllda med tidigare tjänstemän från CIA, USAID och andra nationella säkerhetsorgan.

Dessutom ger USA-baserade grupper med nära kopplingar till regeringen, till exempel Ford Foundation, Open Society Foundation

och Bill and Melinda Gates Foundation, alla stora bidrag till journalister och utländska medier.

En skum organisation En del kanske frågar sig vad problemet med att ta emot pengar från USAID är över huvud taget. Om man tittar på organisationens (nu nedlagda) webbplats skulle man kunna tro att det är en välgörenhetsgrupp som främjar progressiva värderingar. Faktum är att många inom den konservativa högern verkar ha tagit denna välgörenhetsfasad för vad den är. När Musk förklarade sitt beslut att stänga ner organisationen beskrev han den som ett ?huggormsnäste av vänsterradikala marxister som hatar Amerika?.

Detta kunde dock knappast vara längre från sanningen. I själva verket har USAID sedan starten konsekvent riktat in sig på vänsterorienterade och alliansfria regeringar, särskilt i Latinamerika, Afrika och Asien.

År 2021 var USAID en nyckelspelare bakom den misslyckade färgrevolutionen (ett uppror till förmån för USA) på Kuba. Institutionen spenderade miljontals dollar på att finansiera och utbilda musiker och aktivister på ön och organisera dem till en kontrarevolutionär, antikommunistisk kraft. USAID erbjöd upp till 2 miljoner dollar per bidrag till sökande och konstaterade att ?konstnärer och musiker har gått ut på gatorna för att protestera mot regeringens förtryck?.

USAID har också skapat ett antal hemliga appar som syftar till regimskifte. Den mest beryktade av dessa var Zunzuneo, som ofta beskrivs som Kubas Twitter. Tanken var att skapa en framgångsrik meddelande- och nyhetsapp för att dominera den kubanska marknaden och sedan långsamt droppvis mata befolkningen med regeringskritisk propaganda och styra dem till protester och ?smarta mobbar? i syfte att utlösa en färgrevolution.

År 2014 avslöjades USAID:s kubanska program igen. Den här gången hade organisationen genomfört falska workshops om hiv-prevention som en täckmantel för att samla in underrättelser och rekrytera ett nätverk av agenter på ön.

Även i Venezuela har USAID fungerat som en kraft för regimskifte. USAID var intimt involverat i den misslyckade kuppen mot president Hugo Chavez 2002, och finansierade och utbildade viktiga kuppledare under upptakten till upproret. Sedan dess har man konsekvent försökt undergräva den venezuelanska demokratin, bland annat genom att finansiera den självutnämnde presidenten Juan Guaidó. Organisationen stod även i centrum för ett katastrofalt stunt 2019 då USA-stödda personer försökte köra lastbilar fulla med USAID-sponsrat ?bistånd? in i landet, för att sedan själva tända eld på lasten och skylla på regeringen.

USAID-agenter är också kända för att ha lärt ut tortyrtekniker till latinamerikanska högerdiktaturer. I Uruguay lärde USAID:s Dan Mitrión polisen hur man använder elektricitet på olika känsliga delar av kroppen, hur man använder droger för att framkalla kräkningar och avancerade psykologiska tortyrmetoder. Mitrión ville demonstrera på levande personer, så han kidnappade tiggare från gatorna och torterade dem till döds. [Mitrión fick sitt straff. Han kidnappades och avrättades av Tupamarosgerillan.]

Den ökända guatemalanska polisen, som var medskyldig till folkmordet på mayabefolkningen, förlitade sig också i hög grad på USAID för utbildning. Fram till 1970 hade minst 30.000 poliser genomgått utbildning i upprorsbekämpning, organiserad och bekostad av USAID.

USAID var i ännu högre grad inblandat i folkmordet i Peru på 1990-talet. Mellan 1996 och 2000 beordrade den peruanske diktatorn Alberto Fujimori tvångssterilisering av 300.000 kvinnor, främst ur ursprungsbefolkningen. USAID donerade cirka 35 miljoner dollar till programmet, som nu allmänt anses utgöra ett folkmord. Ingen US-amerikansk tjänsteman har ställts inför några rättsliga efterverkningar.

USAID:s begynnelse kan spåras tillbaka till 1961, en tid då nationella befrielseörelser i Latinamerika, Afrika och Asien kämpade för - och vann - självständighet. Progressiva revolutioner, som den på Kuba, inspirerade världen och stater som Sovjetunionen utvecklades snabbt och utmanade USA:s dominans. USAID etablerades som en motvikt till allt detta, ett försök att stötta konservativa, USA-vänliga regeringar och underminera eller omdirigera mer radikala sådana. Sedan starten har USAID arbetat hand i hand med CIA. År 1973 skrev senator Ted Kennedy ett brev till CIA och frågade direkt om de använde USAID för att genomföra operationer i Sydostasien. Utrikesminister Henry Kissinger svarade själv jakande på frågan. Av den anledningen betecknade den

tidigare CIA-officern John Kiriakou USAID som föga mer än en 'propagandistisk del av byrån'.

Övrraskande nog publicerade The New York Times en liknande bedömning. År 1978 skrev dess korrespondent, A.J. Langguth, att de 'två primära funktionerna' för USAID:s globala polisutbildningsprogram var att göra det möjligt för CIA att 'plantera män hos lokalpolisen på känsliga platser runt om i världen' och att föra till USA 'förstklassiga kandidater för inskrivning som CIA-anställda'.

Som WikiLeaks grundare Julian Assange skrev har de senaste femtio åren inneburit att civilsamhällets aktörer, såsom kyrkor och fackföreningar, har urholkats och att det bara finns astrotrufade tankesmedjor och icke-statliga organisationer kvar, 'vars syfte, bakom alla ord, är att genomföra politiska agendor genom ombud'. I paniken kring nedläggningen har många USAID-personer släppt ut katten ur säcken och själva gjort denna poäng direkt. 'Det är inte ett generositetsprojekt', sa en anställd till Fox News, och tillade: 'Kärnan i det här är en nationell säkerhetsbyrå.'

I slutändan är det som denna berättelse avslöjar att våra medier inte är fria; de domineras av mäktiga intressen. Den mäktigaste av dessa är USA:s regering. För Washington är det lika viktigt att kontrollera det offentliga samtalet som att kontrollera haven eller himlen. Det är därför de investerar miljarder dollar i att göra det. Det förklarar också reaktionen när aktörer utmanar det USA-dominerade medieekosystemet. Under 2000-talet bombade den amerikanska militären avsiktligt Al-Jazeeras byggnader efter att kanalen utmanat Washingtons narrativ kring krigen i Irak och Afghanistan. Efter att RT började få fotfäste på 2010-talet demoniserades nätverket och lades ner. TikTok är på väg att förbjudas i USA, och oberoende medier skuggförbjuds, demoniseras, förtalats och avplattformas ständigt.

Vi vill gärna tro att vi är fritänkare. Men avslöjandet att USAID finansierar ett stort nätverk av journalister runt om i världen, som formar berättelser som gynnar US-amerikanska intressen, borde belysa det faktum att vi simmar i en ocean av propaganda - och de flesta av oss inser det inte ens. USA spenderar miljarder på att främja sina intressen och demonisera Kina, Ryssland, Kuba, Venezuela och sina andra fiender, allt i ett försök att styra vår verklighet.

USAID som organisation ser ut att formellt försvinna och inordnas under utrikesdepartementet, men utrikesminister Rubio sade att många av dess funktioner kommer att fortsätta så länge de ligger i linje med 'det nationella intresset' snarare än 'välgörenhet'. Som sådan kommer det sannolikt inte att dröja länge förrän pengakranen slås på igen för dessa pro-amerikanska försäljningsställen. Men USAID:s fall har åtminstone gjort en god sak: det har avslöjat stora delar av de globala medierna för vad de är: imperialistiska propagandaprojekt för Förenta staterna.

Alan MacLeod, Progreso Weekly 250220 (Kortat. Särskilt avsnitt om länder utanför Latinamerika.) (ZT)

[USAID falls, exposing giant network of U.S.-funded 'independent' media](#)

Jordbruksstöd till Kuba!

Svensk-Kubanska Föreningen i projekt för jordbruksstöd till Kuba!

Det sker i samarbete med vår tyska systerorganisation Cuba Si.

Bidrag skickas till Swish 123 182 37 72 eller pg 235715-0 Märk med 'Cuba Si'.

